

формами транснаціональної організованої злочинності й тероризмом, пандеміями, сприяння сталому розвитку та ефективним багатостороннім контактам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бордяшов Е. С. Перспективы реализации новой стратегии развития Европейского союза – «Европа-2020». Вестник МГИМО университета. 2012. № 3. С. 108–112.

2. Князевич А. О. Управління інфраструктурним забезпеченням інноваційного розвитку економіки: моногр. Рівне: Волинські обереги, 2018. 362 с.

3. Innovation Union. European Commission. URL: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/strategy/goals-research-and-innovation-policy/innovation-union_en (Last accessed: 09.03.2020).

4. Introducing the Euro: convergence criteria. URL: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:l25014> (Last accessed: 12.07.2006).

Ліщук Н. В.

к.держ.упр., доцент кафедри економіки та фінансів

Анишинець Є. М.

студентка спеціальності «Туризм та готельно-ресторанні послуги»

Міжнародного економіко-гуманітарного

університету ім. акад. С. Дем'янчука

м. Рівне, Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ НА МІЖРЕГІОНАЛЬНОМУ ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ

Державне управління водними ресурсами в Україні на міжрегіональному (басейновому) і регіональному (суббасейновому) рівнях здійснюється державними і недержавними відомствами та установами, що створені за адміністративно-територіальною та територіально-гідрографічною ознаками.

Внаслідок тривалого історичного розвитку країни межі її адміністративно-територіального та гідрографічно-територіального ділення, як і в багатьох інших країнах світу, не співпадають.

В Україні за часів Радянського Союзу в умовах командної централізованої економічної системи історично утворилось панування

чисто адміністративно-територіальної системи в управлінні водними ресурсами, що відобразилось у формуванні міжрегіональних і регіональних державних структур управління водними ресурсами. За роки незалежності в Україні частково було реалізовано гідрографічний (басейновий) підхід. На даний час за оцінками вчених і господарників в Україні функціонує змішана система державного управління водними ресурсами, яка є частково адміністративно-територіальною, частково гідрографічно-територіальною з переважанням першої.

Найбільш широко представленими структурними підрозділами центральних органів виконавчої влади в Україні на міжрегіональному і регіональному рівнях в управлінні водними ресурсами є організаційні структури Державного агентства водних ресурсів України (Держводагентства). Протягом історичного розвитку країни головний центральний орган виконавчої влади, що відповідає в Україні за розвиток водного господарства, меліорації, управління водними ресурсами неодноразово змінював свою назву, структуру, функції і завдання (табл. 1).

Таблиця 1

Зміна назви центрального органу виконавчої влади в Україні в галузі управління водними ресурсами [1]

Роки	Назва ЦОБВ
до лютого 1954 р.	Головводгосп Міністерства сільського господарства України
1954-1960 рр.	Головне управління водного господарства при Раді Міністрів УРСР
1960-1964 рр.	Державний комітет Ради Міністрів України по водному господарству (Держводгосп)
1964-1965 рр.	Державний виробничий комітет по зрошуваному землеробству і водному господарству України (Держземводгосп)
1965-1990 рр.	Міністерство меліорації і водного господарства України (Мінводгосп)
1990-1991 рр.	Міністерство водних ресурсів і водного господарства (Мінводгосп)
1991-1999рр.	Державний комітет України по водному господарству (Держводгосп)
березень-жовтень 1999 р.	Комітет водного господарства України (Укрводгосп)
жовтень 1999- грудень 2010 рр.	Державний комітет України по водному господарству (Держводгосп)
з грудня 2010	Державне агентство водних ресурсів України

За роки незалежності України центральний орган виконавчої влади пройшов шлях реформування від Міністерства меліорації і водного господарства до Державного комітету по водному господарству і надалі Державного агентства водних ресурсів, яким він став наприкінці 2010 року. Відповідно змінювались назви, перелік, функції і завдання не тільки центрального апарату Держводагентства, а і також територіальних органів управління водними ресурсами.

За часів перебування у складі Радянського Союзу в Україні тривалий час (1965-1990 рр.) діяла організаційна структура ЦОВВ у вигляді окремого Міністерства. Мінводгосп було потужним, міжгалузевим органом державної виконавчої влади, яке суміщало в собі напрями розвитку водного господарства і меліорації земель; проектування, будівництва і експлуатації водогосподарських об'єктів і систем, у тому числі меліоративних систем і систем водопостачання; частково управління водними ресурсами. У своєму підпорядкуванні Міністерство мало проектні установи, будівельні організації, підприємства промисловості, експлуатаційні організації на всіх рівнях, від національного до місцевого.

З утворенням на початку 90-х років на базі Мінводгоспу Державного комітету України по водному господарству (Держводгоспу) напрями його діяльності фактично не змінилися. Нетривалий час (березень-жовтень 1999 р.) Держводгосп змінив і мав назву Комітет водного господарства (Укрводгосп), але Указом Президента України від 2 жовтня 1999 року Укрводгосп було знову перейменовано у Державний комітет по водному господарству [4]. Указом Президента від 9 грудня 2010 року [3], в зв'язку з оптимізацією системи центральних органів виконавчої влади, Комітет було реорганізовано в Державне агентство водних ресурсів із відповідною зміною Положення про нього.

В основних завданнях Держводагентства сфера «управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів» поставлена у ряду завдань на першому місці:

1) *реалізація державної політики у сфері управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів*, розвитку водного господарства і меліорації земель та експлуатації державних водогосподарських об'єктів комплексного призначення, міжгосподарських зрошувальних і осушувальних систем;

2) внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері розвитку водного господарства та гідротехнічної меліорації земель, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів [2, п. 3].

Таким чином, повноваження Держводагентства і відповідно його діяльність спрямовується на даний час у трьох основних напрямках (сферах):

Сфера 1 – «Управління, використання і відтворення поверхневих водних ресурсів»;

Сфера 2 – «Розвиток водного господарства і меліорації земель»;

Сфера 3 – «Експлуатація державних водогосподарських об'єктів комплексного призначення і міжгосподарських меліоративних систем».

За останні 15 років змінювались не тільки структура і зміст завдань у основних пунктах Положень про Комітет, у розділі «Основні завдання», але також у розділі переліку конкретних завдань, які покладаються на виконавчий орган влади. Кількість завдань, покладених на Держвод-агентство у різні роки в різних Положеннях наведені в таблиці 2. Як бачимо, у зв'язку з реорганізацією Комітету у Агентство, кількість завдань не тільки не скоротилось, а навпаки зросло до 52. Виникає необхідність провести аналіз цих завдань.

Таблиця 2

Кількість завдань у Положеннях про ЦОВВ, що реалізує державну політику в сфері управління водними ресурсами у різні роки [1]

№ з/п	Дата затвердження Положення і статус ЦОВВ	Кількість завдань
1	23 червня 1998 р., Указом Президента України, Комітет	29
2	26 серпня 1999 р., Указом Президента України, Комітет	31
3	14 липня 2000 р., Указом Президента України, Комітет	29
4	27 червня 2007 р., Постановою КМ України, Комітет	31
5	13 квітня 2011 р., Указом Президента України, Агентство	51
6	20 серпня 2014 р., Постановою КМ України, Агентство	52

Основним ЦОВВ у водній сфері є Держводагентство України, яке в історичній ретроспективі пройшло реорганізацію від статусу міжгалузевого Міністерства в 1990 році, потім Державного комітету, до Державного Агентства водних ресурсів у 2011 році. На даний час ще залишається міжгалузевим утворенням, виконує 52 завдання і реалізує державну політику у трьох сферах: управління водними ресурсами, розвиток водного господарства і меліорації земель, експлуатація державних водогосподарських об'єктів і систем.

Встановлено, що на регіональному рівні на одних і тих самих територіях продовжують діяти БУВРи і Облводгоспи, які були в 2011 році перейменовано в Облводресурси, що приводить до дублювання функцій,

неповноти БУВРів як організаційних структур Водних агентств, розриву інформаційних зв'язків, наявності організацій на районному і міжрайонному рівні, які діють в межах адміністративних кордонів, а не басейнів річок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Вострікова Н.В. удосконалення організаційного механізму державного управління водними ресурсами в Україні : дис. ... канд. наук з держ.упр.: 25.00.02. Рівне, 2016. 293 с.

2. Про затвердження Порядку користування землями водного фонду (Постанова Кабінету Міністрів України, 1996, № 502) // Офіційний сайт. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/502-96-%D0%BF> (дата звернення: 27.03.2020).

3. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади (Указ Президента України, 2010, № 1085/2010) // Офіційний сайт. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/442-2014-%D0%BF> (дата звернення 27.03.2020).

4. Про подальше вдосконалення державного управління в галузі використання, охорони вод та відтворення водних ресурсів (Указ Президента України, 1999, № 1267/99) // Офіційний сайт. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1267/99>(дата звернення 28.03.2020).

Новосад О. В.

здобувач кафедри аналітичної економіки та природокористування
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

ІННОВАЦІЙНЕ СПРЯМУВАННЯ ГАЗОРОЗПОДІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ ЗА УМОВ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ХАБУ

Одним із найважливіших елементів економіки, якому відводиться провідна роль у формуванні та забезпеченні економічної безпеки країни – є газова промисловість, ефективне функціонування якої залежить від багатьох чинників. Одним із таких чинників, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності, є впровадження різного роду інновації. Зокрема, в роботі газорозподільних підприємств, позитивним фактором, що має